

מסורת הש"ס

המוצא תפילין פרק עשירי עירובין

ק.

עין משפט
נר מצוה

למא א ב ג ד מיי פכ"ה
מהלי שבת הלי ח
סמג לאוין סה טוש"ע א"ח
סי שלו סעיף ב:
מה ה ו מיי שם הלכה [ו]
ט טוש"ע שם סעיף א:
ז [מיי] פכ"ד שם הל"ד
טוש"ע שם סעי' יג
בהגהה:
מה ה מיי פ"ב מהלי
פסולי המוקדשין
הלכה יא:

לעזי רע"י

אשטנדליי"ר
[אישטינדליי"ר].
להתמתח, להשתרע.
דנפיי"ר [רנפיי"ר]. לזחול.

רבי ניסים גאון

משום דהוא דירה
שתמישה לאור וכל
דירה שתמישה לאור
אין מטלטלין בה דה
מבית סאתים. ואיתה
כתוספתא דעירובין בפרק
ב'ב. ואיתה נמי בגמרא
דערושין פס' כלל אמר ר'
שמעון כלל אמר
שתמישו לדירה כול',
וכל שתמישה לאור
כגון בורגנין בשדה
ובבית סאתים מותר יתר
מבית סאתים אסור.

רבינו חננאל

אינאמר שרשי האילן הבאן
 נעלעגלע מי טמפיון און
 נאקסן/לחץ/ ג' רבא אומר
 דכל פחותא לישיב אדירא אכירא
 פחותא מי רשע אומר אסור.
 זיבין דמכח איסורא קא אה
 אסורא דמיתותא. פ"י.
 (א) הווא דיקלא אדירא
 דכל זיבין רב אביי דהוה
 סליק באימרא. פ"ה הנה
 עולה אותה תורה דע
 ויבגה היה לול ויצא מן
 ההול ועלה ארבעה חגן
 עשוי כעשוי מנחת פחות
 ממנו גנג. אחא לקמי
 (ד) ורשע ר' יוסף, שרא ליה
 דרשע עילוי. אחר ליה
 אחאז רב תלפילא הני
 דשדורו כל כותב שור' לך
 דאמר לך רחמי מ' לארץ
 ארץ, אחא, אכא נמי לך
 פחות ממנו גנג ג' אהא.
 ואמרין פשיטא. מהו
 דהימא אפילו רבא ששת
 דהימא כמאן דמלי דמי
 (שמשעל) ד' חיי' דמי

רובן בקרן זוית. פי' בקונטרס שג' דדווי נכנסין מוך המקצוע ואין נראה מצחוק אלא ד' רביעי ואינטרדי למימר תרוייהו קרן זוית להודיעך כח דרב ששם וגר דמשי דדווי להודיעך כח דרבה דשרי ומיהו מודה רבה בסמוך לכותל שאינו שוה לארץ אלא

שְׁתִּשְׁמִיּשָׁה לְאוֹרֵי
לְאוֹרֵי אֵין מִמְּלִטְלִין
שׁ: * שְׁרִשְׁיו גְּבוּהִין
תִּמְרֵי שְׁרִשְׁי אֵילִן
לְשָׁה לְתוֹךְ שְׁלִשָּׁה
לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן רַב
תִּמְשֵׁשׁ בָּהֶן רַבָּה אִמּוֹר
כָּל פְּחוֹת מִג' דָּאֲרַעָא
אִמּוֹר אִסּוּר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ
קִאֲתִי אִסּוּרִין דְּבִמּוֹ
עֵילָא אִסּוּרִין דְּנַחְתִּין
פְּלוּגְתָא דְּרַבָּה וּרְבִי
קִרְן וְזִית הָהוּא דִּיקְלָא
אִיפּוֹמָא אַתָּא לְקַמְיָה
אִמּוֹר רַב אֵמָא רַב

בְּסֻמּוֹן וְזָדוּ אֶחָד שׁוֹה לְאַרְךְ לֵא
תִּקְשִׁי לְרַב שֶׁשֶׁת לְדַלִּידִיה לֹא דּוֹקָא
נִקְטַע זָדוּ אֶחָד דְּהוּא הָדִין מִשְׁנֵי זָדִין:
בְּמֵתֵין ד' בְּמֵתֵין אַחַת. פ"י עוֹלָה
שֶׁהָיָה מֵמֵתֵין שְׁמִים שֶׁהָיָה ד'
בְּזִכְרוֹ אִלּוּ בְּפֶסֶם אֲכָל אֵין לְפָרֵשׁ מֵמֵתֵין
ד' הֵייוּ חֲטָאֵת דֹּאֵס מִתְעַרְבֵה מֵמֵתֵין
חֲטָאֵת בְּפֶסֶם אִלּוּ בְּזִכְרוֹ אֵין לֵהֵם
תִּקְנָה לְפִי שׁוֹה לְמַעֲלָה מִמּוֹט
הִסְקִירָא חוּה לְמַטֵּה וּא"ת וְלִיתֵי עֲשֵׂה
וְלִידְחִי לֹא דְכָל מוֹסִיק וְי"ל דְּלֹא
דְּמִי כָּל כְּלָלִים בְּנִינִית דִּהֲבֵי ע"י
פְּשִׁיעָה הוּא בָּא וְהִיא יְכוּל לְהִתְקַיֵּם
זֵלָא דְחִיית הֵלָלָא: **יִנְתְּנוּ בְּמֵתֵנָה**
אַחַת. דְּקִיִּימָא לֵן * כֵּל הֵימְנִין
(י) שְׁמֵתֵנָה בְּמֵתֵנָה אֶחָת כִּפְר:
לֵא

כִּי שָׂא לֶךְ פְּשִׁיטָא מִהוּ דְּרִימָא אִפִּילוּ לִרְבִּי שֵׁשֶׁת
וּלְיִשְׁתַּמֵּשׁ בַּפְּחוֹת מִגֹּ' סוּמָךְ לִגֵּן קמ"ל תֵּנֶן שְׂרָשֵׁיו
חַיִּים לֹא יֵשֵׁב עֲלֵיהֶם הֵיכִי דְּמִי אִי דְּלֹא הִדְרִי כִיפִי 6
ג' דְּהִדְרִי כִיפִי לֹא לְעוֹלָם דְּלֹא הִדְרִי כִיפִי וְהָא
הָא שׁוּה לֹא רָץ: ת"ר שְׂרָשֵׁי אֵילָן שְׁגוּבֵהֵין מִן הָאֶרֶץ
לְ תַחְתֵּיהֶין ג' טַפְחִים אַע"פ שְׂצִירוֹ אַחַד שׁוּה לֹא רָץ
יֵשֵׁב עֲלֵיהֶין בְּאֵילָן וְאֵין נִתְלִין בְּאֵילָן וְאֵין נִשְׁעָנִין
מִבְּעוֹד יוֹם וְיֵשֵׁב שָׁם כָּל הַיּוֹם כּוֹלֹ אַחַד אֵילָן
לְ בּוֹר שִׁיחַ וּמַעְרָה וְגֵדֵר 7 מִטַּפֵּס וְעוֹלָה מִטַּפֵּס
אִמָּה תֵּנִי חֲדָא אִם עֵלָה מוֹתֵר לִירֵד וְתֵנִי חֲדָא
כֹּאן מִבְּעוֹד יוֹם כֹּאן מִשְׁחָשִׁיכָה וְאִיכְעִית אִימָא
ל"ק כֹּאן בְּשׁוּגָן כֹּאן בְּמוֹיֵד וְאִיכְעִית אִימָא הָא וְהָא
בְּשׁוּגָן אִמּוֹ מוֹיֵד קְמִיפְלָגִי מִרְ סַבֵּר קִסְיִנָן וּמִרְ סַבֵּר
וְנֹגָא בְּרִיהַ דְּרַב יְהוֹשֻׁעַ כְּתַנָּאי 8 הֵינִיתִין בְּמַתְנָה
מַתְנָה אַחַת יִתְּנוּ בְּמַתְנָה אַחַת מִתֵּן ד' בְּמַתֵּן
אַרְבַּע בְּמַתֵּן אַחַת ר"א אֹמֵר יִתְּנוּ בְּמַתֵּן ד' וְר'
מַתְנָה אַחַת אֹמֵר לוֹ ר"א הִרִי הוּא עוֹבֵר עַל בֵּל
שֶׁעַ הִרִי הוּא עוֹבֵר בְּבֵל תּוֹסִיף 9 א"ר אֲלִיעִזִּיר לֹא
נִעְצָמוּ אֹמֵר לוֹ ר' יְהוֹשֻׁעַ לֹא נֹאמֵר בֵּל תִּגְרַע
וְעוֹד א"ר יְהוֹשֻׁעַ כִּשְׁנַת עֶבֶר עַל בֵּל תּוֹסִיף
כִּשְׁלָל נָתַת עֶבֶר עַל בֵּל תִּגְרַע וְלֹא עֲשִׂית
אֹמֵר הֵתֵם קוֹם עֲשֵׂה עֲדִיף ה"נ יֵרֵד לִר' יְהוֹשֻׁעַ
עֲשֵׂה עֲדִיף ה"נ לֹא יֵרֵד דִּילְמָא לֹא הִיא ע"כ לֹא קֹאמֵר
י"פ 10 אֵלָּא דְקָא עֲבִיד מִצּוּה אֲבָל הִכָּא דְלֹא עֲבִיד מִצּוּה
לֹא קֹאמֵר ר' יְהוֹשֻׁעַ הֵתֵם שָׁב וְאֵל תַּעֲשֵׂה עֲדִיף 11 אֵלָּא

וְהָיָה (דף ע"ב): וְלָדוֹ אֶחָד שׁוֹה לְאָרֶץ. שֶׁהִקְרַע גְּבוּה בְּזָדוֹ הָאֶחָד שׁוֹה לְאָרֶץ: וְאֵין נִסְתִּין בְּאֵין. אֲשֶׁתִּגְדִּילִי"ר: צוּר וְשִׁיחַ וּמַעְרָה. וְיִוִּירֵד טַעֲמָהּ לֹאֹ מִשּׁוֹם דַּטְרַחָא אֲלֵה שְׁלֵה יִתְלוֹם מִן הַמַּחְזִיר עַל מַעְבֹּר: עַלֵּה מַעְבֹּר יוֹם קֹדֶשׁ עֲלֵיו הַיּוֹם לֹא קִנְסִין בְּזֶמֶן בְּצוּר אַחֵר: וְלֹא מַתְנֵה אֶחָד. וְעוֹלֵה אֶחָד מַתְנֵה לֹא מַתְנֵה ד' מַתְנוֹת וְעוֹלֵה יוֹם וְלֹא: יִנְסוּ בְּמִתָּן אֲרַבֵּי. דַּקְסָרֵי וְקִי בְּזֶל מוֹסִיף אֲמִי עֲשֵׂה דַחְטָא דַּחְטִי (וִיקָרֵה ד') וְנָתַן עַל קִרְנוֹת דִּסִּי קִימָא לָן" כֹּל הַנִּתְּנִין עַל מִזְבֵּחַ הַחִיּוֹן שֶׁנָּתַן בְּמַתְנֵה אֶחָד אֲלֵל מוֹסִיף וְאִי מִשּׁוֹם בְּזֶל תִּגְרַע דַּחְטָא דַּקְאֲמֵר טַעֲמָהּ מִמַּעְבֹּר עַל בְּזֶל מוֹסִיף שֶׁהוּא עוֹקֵר בְּזִידִים: הִ"נּוּ יוֹרֵד. דֶּהֱן שֶׁ הַלֵּךְ אַע"ג דַּהֲשַׁח מִשְׁתַּמֵּשׁ אַחֵר כְּשִׁיּוֹרֵד יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִפּוֹרֵם מִן הַעֲצִירָה הוּא ע"י עֲצִירָה אֲלֵל קִיּוֹם מִזֹּה אִי כֹאן: דָּלָה

משום דהוי דירה שפשימיה לאורי. אינה לדור זה ממיד אלא להסתופק זה שומרי (אורי) השדה: מלמעלה מג' לפוך ג'. ולאחר שהגבירו שלשה חזרו וכפפו: רדמו כי משונויאל. כשן סלע ככה זה שמושפע לנזדין כך יואלין והגדולים וכופופין לארץ מכאן ומכאן והגדולים וכופופין ומגביהין באלכסון ויותר מג' כזה: * דנקלי לעילאי. הגדילים משהגבירו למעלה מג': אסורין. לנזרי הכל: דנקסי לספאי. הגדילים לרששו של כל האילן כל שלא גבוה ג' וכן קטנים היואלין מן הגדילים צשיפולין: שרו. לנזרי הכל לדמתי אלו לכלל אסור לדמי: השרשים הקטנים היואלים: מתוך גובה של גדולים ומטין לארץ לרצ ששת אסורי דמכה אסורא אמו לרבה שרו: וכן מנזדין צשיפולין. אילן היואל מתוך חרץ קצר העשוי להוליך המים שדות ושני הצדדי האילן של כל גידודי החרץ נכנסין בגידודיו ואם בא למדוד מנזדין שבתוך הנגר הרי הוא גבוה ג' ויותר ואם בא למדוד מנזדיו השניים שהן מגידודי החרץ ולמעלה אילן גבוה ג'. לרבה (י) מדוד הגידודים שרו לכל פחות מג' לארעא כרעא ולרבה ששת שמוקמו מודו וברי גבוה ג' ומכה אסורא אמו: וכן קרן וויס.

(א) [בס"א: כייפ, וכן להלן],
(ב) [ע' לעיל כא. מ"ש על
[צידו], (ג) [שבת ג: וש"נ],
(ד) [ר"ה כח: וזחים פ.,
(ה) [ל' אמר לו ר"א, ו] דכי
היה עבד מזה כ"ה בס"א,
(ו) [בס"א: גבה, ח] [דף עו:],
(ז) [בס"א: כייפ, י] [וזחים
לו:],

הגהות הב"ח

(ה) גמ' שב ואל תעשה
עדיף דאי לא: (ב) רש"י
ד"ה וכן אמיגאל וכו' לרצה
מורד מהגידודים ושרי
לכל פחות: (ג) ד"ה ה"י
וידר וכו' שהוא יושב
משממש (והרי זה תשמש)
תא"מ ונ"צ כנ"ל להגיה
והדר משתמש: (ד) תוס'
ד"ה יתמו וכו' כל הימנע
על מזהב החיצון
שניתנו צמחם:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה מתן ד' ובר
ולדחי לאו דכל תוספין.
במהרי"ק שם קלט כ'
עוד שז"ר ט"ס כתבו
במהלך דעירובין ו' וכל
ע"ל דלץ עשה דוחה
ל"ת שצמקדש כדאמרין
פיקד דס טחאט מיהו ש'
לדחות דלא דמי דה"ש
ל"ת במקדש חמיר וכל
מזדחי קמי עשה אכל גבי בל
תוספין ל"ש שז' חומרא
שדיך ממי בעמלא. אף מ"מ
ל"ל דיו דהוי במקדש לא
כדי ע"ש חוס'.

מוסף רש"י

דלמינו נראה מן ההג' אפי' באחד
מזלדיו: רצנה שרא לך. דאמר לא
אמרי' מכה איסורא אחי דהא הכא
בצתוך הבית הוא לאסור שגובהו
נראה שם: ומלי. כארעא סמיכתא
היא דהא אמרן לעילי' חלון שבין שני
בבתים למעלה מי' כמאן דמלי דמי:
והדרי פיפי'. ואשמיעין דלא ישר
על הכפופין דאי הן גבוהין פיטא
לאמרי' לא אשמיעין אלו הן משום
מודה רבה היכא דשלטא דלדיו גבוהין מן הארץ לאסורה דל'
בין שיש בהן מים בין שאין בהם מים: מטפס. דנפי"ר. מטפס
בצמתיהן: אם עלה. באילן אסור לירד דכל דרך ירידתו הוא
ליה ויורד: הניטין צמחא אחת וכו'. כגון דם הזכור שנתער
לולו: מתן ארבע צמחא ארבע. דם חטאת וז' נשפך לדם חטאת וז'
עשה מזוה דדיף אע"ג דבהאי מזוה איכא דל עזירה דעבר אצכו
לצלל תוסוף דככור: ורבי יהושע אומר נוסנו צמחא אחת. כיון
כיפר הכא דלא אפשר סמיכין עלה אפילו לכתחילה ולא עבר
מוטב שיעקר כל תגרע מאליו שהוא יושב ואינו עוקר הללו וז'
ירידה מזוה היא דהא כל זמן שהוא יושב משתמש א' והרי זה תש
עדיף משיב שם: דקא עניד מזוה. דמקיים עשה: לא קא עניד

(א) נראה דחסר בהעתקה פ"ד ד' רצ"ו על משוניתא וע"י בערוך ערך משניתא.